

Vraag nr. 65
van 8 november 1996
van de heer MICHEL DOOMST

Integratiecontracten OCMW-werkloze jongeren – Evaluatie

Een balans van drie jaar integratiecontracten tussen OCMW's en werkloze jongeren leert dat men er in 40 % van de lopende overeenkomsten in slaagt om jongeren tussen 18 en 25 onafhankelijk te maken van OCMW-steun.

Dit gebeurt op verschillende wijzen : door het helpen bij het vinden van een job, bij het afmaken van studies, bij verslavingsproblemen, zelfstandig werken, ...

Het aantal bestaansminimumtrekkers tussen 18 en 25 jaar maakt 25 % uit van het totaal ; in 1989 was dat slechts 12,5 %.

Meer dan de helft van de jongeren heeft nu een integratiecontract.

De gebreken van het systeem zijn : het tekort aan jobs en opleidingskansen, gebrek aan motivering bij de jongeren zelf en onvoldoende tijd of personeel bij het OCMW.

Ook de Europese Commissie heeft gesteld dat een aantal behoeftenterreinen nog braak liggen : persoonlijke dienstverlening in de nabije omgeving, diensten voor het verbeteren van de fysieke levensomstandigheden, cultuur en ontspanning, milieu.

Op basis van de grote ervaring van OCMW's met buurtwerking is deze instantie de meest aangewezen motor om nieuwe segmenten aan te boren : telemarketing, buurtrenovatie, onderhoud open ruimten, fietsenverhuur, fietskoerierdiensten, buurtwinkels, recyclage.

1. Hoe evalueert de minister drie jaar integratiecontracten ?
2. Komen de boven aangehaalde gebreken in het systeem overeen met zijn vaststellingen terzake ?
3. Welke conclusies werden er tot nu toe getrokken uit de evaluatie ?

Is bijvoorbeeld de rol van het OCMW – veel-
eer centralisatiepunt dan partner – correct
ingeschat ?

Is de onmogelijkheid van partnership met priva-
te werkgevers geen hinderpaal gebleken ?

Eventueel moet dan maar artikel 60 § 7 van de
OCMW-wet worden gewijzigd.

Bleken de financiële middelen voldoende ?
Worden ze eventueel verhoogd ?

Antwoord

De geïndividualiseerde projecten voor sociale integratie, of kortweg de integratiecontracten, werden ingevoerd bij wet van 12 januari 1993 houdende een urgentieprogramma voor een meer solidaire samenleving, en uitgewerkt bij koninklijk besluit van 24 maart 1993.

De wettelijke omkadering van deze maatregelen is een federale bevoegdheid. De ondertekening van zo'n contract door de jonge bestaansminimumtrekkers is ingeschreven in de wet op het bestaansminimum, die eveneens behoort tot de federale bevoegdheid.

Wat de tewerkstellingsmogelijkheden betreft en meer bepaald de tewerkstelling bedoeld in artikel 60, §7 van de organieke OCMW-wet : dit artikel staat vermeld in hoofdstuk IV van de OCMW-wet, waarvoor de federale overheid bevoegd gebleven is.

Om deze redenen verwijs ik voor een antwoord naar de heer Jan Peeters, de bevoegde federale staatssecretaris voor Veiligheid, Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu.

Uiteraard wordt de praktische toepassing van integratiecontracten wel aan een algemene evaluatie onderworpen in het kader van de toezichtsbevoegdheid op de werking van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Gegevens over de integratiecontracten zijn dan ook opgenomen in de registratie die jaarlijks van elk Vlaams OCMW wordt gevraagd.

Deze gegevens moeten aantonen in hoeveel gevallen een integratiecontract wordt afgesloten, welke inhoud dit contract heeft in algemene termen (werk, opleiding of psychosociale begeleiding) en de reden van een weigering of stopzetting van een contract. Voor opleiding en tewerkstelling worden nog nadere gegevens gevraagd.

De gegevens voor het jaar 1995 worden momenteel verwerkt en zullen in de nabije toekomst beschikbaar zijn voor een meer diepgaande evaluatie van het systeem. Ik zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger in kennis stellen van de resultaten hiervan.

Algemeen kan ik echter nu reeds stellen dat ik het principe van een contract tot sociale integratie van de jonge bestaansminimumtrekkers zeker positief beoordeel, aangezien het uitgaat van een responsabilisering van beide partijen, het openbaar centrum zelf en de betrokken client, en zorgt voor een activerend optreden.

Waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger als een gebrek van het systeem het gebrek aan motivatie van de jongere poneert, ben ik van mening dat de verplichte integratiecontracten alleszins tot doel hebben de jongere te wijzen op zijn eigen verantwoordelijkheid en op de kansen die in samenwerking en samenwerking tussen cliënt en OCMW kunnen worden gecreëerd. Dit gebrek is niet inherent aan het systeem, dat precies probeert de jongere tot eigen motivatie te overtuigen.

Het OCMW kan binnen het kader van zijn opdrachten allerlei initiatieven ontwikkelen die opleidingskansen en tewerkstellingskansen bieden of verhogen voor kansarmen of specifiek voor kansarme jongeren. Hiervoor kan het OCMW ook overeenkomsten sluiten en samenwerken met andere instellingen en organisaties. Het voeren van een beleid in de OCMW's terzake behoort in de eerste plaats tot de lokale autonomie en dient zoveel mogelijk te zijn aangepast aan de lokale noden en behoeften.

De middelen van het Sociaal Impulsfonds kunnen ook voor het creëren van opleiding of sociale tewerkstelling worden aangewend. Bij de beleids-overeenkomsten die tussen de Vlaamse regering en de lokale overheden worden gesloten, zal worden gestreefd naar evenwichtige doelstellingen in de verschillende probleemgebieden, rekening houdend met de lokale realiteiten.